

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 1 Pv 478/17/5506-16
EEČ: 2-40-56-2018

Martin 15.03.2018

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b, odsek 3 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
XXXXX: XXXXX XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: porušovanie domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b, odsek 3 písmeno a Trestného zákona
 štádium: dokonaný trestný čin
 forma trestnej súčinnosti: jeden páchateľ vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 18.02.2017 v čase asi o 14.30 h, po otvorení neuzamknutej vstupnej bránky, vstúpil na pozemok pri rodinnom dome č. XXXXX, okres XXXXX, ktorého majiteľom je jeho bývalý svokor XXXXX, nar. XXXXX s manželkou XXXXX, nar. XXXXX, po zazvonení a oznamení, že si prišiel zobrať svoje veci, sa pokúsil železným kolom vylomiť zámku na vstupných dverách prístavby domu, kde sa mal nachádzať jeho šrotár, na to tam prišiel poškodený XXXXX, ktorého XXXXX chytil pod krk a odsotil ho k múru prístavby domu, po odomknutí prístavby poškodeným, vstúpil do prístavby a vzal si odtiaľ šrotár na zrno a zanesol ho na príves, ktorý mal zapojený za autom, ktoré bolo zaparkované pred bránou rodinného domu, následne sa vrátil a žiadal demičóny a drevenú stoličku z pivnice, ktoré mu poškodený XXXXX dal a zo strachu z XXXXX sa spolu s manželkou zamkli v pivnici, odkiaľ XXXXX vyzvali, aby opustil ich pozemok, čo aj XXXXX poslúchol a z ich pozemku odišiel, pričom uvedeným konaním nebolo poškodenému XXXXX spôsobené žiadne zranenie,

Okresnému úradu, Odboru všeobecnej vnútornej správy v Martine na prejednanie priestupku,

lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Martin uznesením zo dňa 18.08.2017, XXXXX podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie a uznesením zo dňa 30.08.2017 postupom podľa § 206 ods. 1 Tr. por. vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX, pre zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po vykonaní všetkých potrebných úkonov za účelom objasnenia skutkového stavu veci, vyšetrovateľ PZ v rámci prípravného konania predložil spisový materiál na Okresnú prokuratúru Martin s návrhom na konečné rozhodnutie veci.

Vyšetrovateľ PZ vypočul obvineného XXXXX, svedka poškodeného XXXXX, svedkyňu poškodenú XXXXX, vykonal konfrontáciu medzi obvineným a svedkom poškodeným XXXXX, zároveň bol v priebehu vyšetrovania vypracovaný znalecký posudok vo veci vyšetrenia duševného stavu obvineného. Do vyšetrovacieho spisu bol zabezpečený odpis registra trestov obvineného ako aj výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR.

Z vykonaného dokazovania v podstate vyplynulo, že XXXXX je bývalým začom poškodených XXXXX a XXXXX a s ich dcérou až do roku 2010 bývali v spoločnej domácnosti na adrese poškodených v obci XXXXX. Celý spor vznikol z toho, že obvinený XXXXX po svojej bývalej manželke odkázal svojmu bývalému svokrovi XXXXX, že si príde po šrotár na zrno, ktorý kedysi pred 20 rokmi zhotobil jeho otec. XXXXX mal za to, že predmetný šrotár mu už teraz nebohý svat, t.j. otec obvineného XXXXX daroval a považoval ho za svoje vlastníctvo. Z uvedeného dôvodu v mesiaci február 2017 došlo k sporu a konfliktu, ktorý je predmetom vykonávaného trestného konania.

Po vznesení obvinenia bol vypočutý obvinený XXXXX, ktorý sa k spáchaniu skutku nepriznal a vo svojej výpovedi v podstate uviedol, že to, čo je napísané v uznesení nie je pravda, podal sťažnosť, kde uviedol všetky skutočnosti za akých sa vyšetrovaná udalosť udiala. Uviedol, že v žiadnom prípade neboli na svokrovom pozemku a pri jeho dome neoprávnene, nikto ho odtiaľ nevyháňal. Nie je pravdou, že svokra napadol, iba ho od seba odtisol. Je ochotný sa so svokrom konfrontovať. Trestné oznamenie bolo účelové, nahovorili ho na to jeho bývala žena svokra, ktoré mu chcú pri rozvode ublížiť a dostať ho na kolená.

Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Martin zo dňa 06.10.2017, sp. zn. 1 Pv 478/17/5506 - 5 bola sťažnosť obvineného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietnutá ako nedôvodná s tým, že v ďalšom konaní sa bude potrebné vysporiadať s tým, akým spôsobom a koľkokrát poškodení vyzývali obvineného, aby opustil ich pozemok a aký postoj k tomu obvinený zaujal. V prípade rozporov medzi ich jednotlivými výpoveďami tieto bude potrebné príslušnými otázkami odstrániť.

Svedok poškodený XXXXX vo svojej výpovedi po vznesení obvinenia v podstate uviedol, že niekedy vo februári 2017 mu volala dcéra, že si zať príde zobrať šrotár. Zamkol pivnicu aj prístavbu, keďže bol presvedčený, že šrotár je jeho. Potom mu vnuk povedal, že XXXXX je na dvore. Videl, že železným kolom na diery na ostrmy sa XXXXX snaží vyvaliť zamknuté dvere do prístavku. Upozornil ho nech to nerobí, on ho odsotil, chytil pod krk a plesol o mür, tak odomkol a XXXXX začal ten šrotár tahať von. Povedal XXXXX, že šrotár odpoja od elektriky, ale XXXXX bol ako nepríčetný, tak zobraľ sekeru a odťal ten kábel. XXXXX zaniesol ten šrotár na vozík za autom, potom sa vrátil do dvora, ale on už bol v pivnici. XXXXX chcel ešte dva demičóny a skladaciu stoličku, ktoré mu dal na dvor, potom XXXXX ešte niečo chcel, ale on sa zamkol v pivnici. XXXXX vykrikoval z dvora, že dcére nič nedali. V pivnici bol zamknutý aj so ženou. Cez okno pivnice mu povedal, aby išiel preč, že tam XXXXX čo robiť. XXXXX poslúchal a odišiel. Na pozemok vošiel cez neuzamknutú bráničku, do toho prístavku sa snažil dosať násilím, vylámal dvere a následne sa snažil cez neho násilím dosať do pivnice, čo sa mu však nepodarilo, lebo keď mu dal tie veci, tak sa z vnútra zamkol.

Dovtedy ku nim chodil ako domov, predtým ako postavili s dcérou dom, bývali u nich dvadsať rokov. Choval sa vtedy ako nepríčetný, nevie kde sa v ňou vzala tá zlosť. Neurpel vtedy žiadne zranenie. K vlastníckym vzťahom ku šrotáru sa nechcel vyjadriť, nakoľko ho vyrobil vlastne svät, ktorý je už nebohý a on nevie dokázať k nemu svoje vlastnícke vzťahy. Podal trestné oznamenie v obave, aby ešte niečo nevyviedol.

Svedkyňa poškodená XXXXX vo svojej výpovedi po vznesení obvinenia v podstate uviedla, že niekedy vo februári roku 2017 videla stáť zaťove auto aj s prívesom pred ich domom. Zazvonil, otvoril mu vnuk a povedal mu, aby si to vybavil so starkým, teda s jej mužom. Ona vtedy stála na verande, takže to počula. Dívala sa z okna a videla ako XXXXX kolom rozbija dvere na prístavbe. Manžel potom vyšiel von a upozornil XXXXX, že šrotár mu dal jeho otec. XXXXX vykrikoval, že je to je a chytil manžela a pritisol ho k müru prístavby. Manžel mu odomkol a XXXXX tahať ten šrotár von aj so zapnutým káblom. Manžel ten kábel preťal. Chcela volať policajtov, ale bála sa, aby po príchode domov, neurobil niečo dcére, lebo bol taký až nepríčetný. XXXXX zobraľ šrotár a dal ho do prívesu, vrátil sa a manžel mu dal nejaké veci. Ona sa s manželom zamkla v pivnici, chcel sa dostať do pivnice, mykal kľučkou, hovoril im cez vetračku, aby ho pustili, ale oni ho nepustili. XXXXX vykrikoval, že dcére nič nedali. Povedali mu, aby odišiel a on ich poslúchal a išiel preč. Dovtedy chodil ku nim bez obmedzení, dvadsať rokov u nich bývali. Keď sa prestáhovali, bol si u nich viackrát brať veci z povaly aj z pozemku, predtým mu nezakazovali, až po tejto udalosti. Manžela napadol iba pri tej prístavbe, keď ho chytil pod krk a tisol ku stene, pri pivnici nie.

Pri vzájomnej konfrontácii dňa 07.12.2017 poškodený XXXXX na rozdiel od výpovede pri podávaní trestného oznamenia a výsluchu svedka poškodeného zo dňa 30.08.2017 skutoč popisuje nasledovne: „Bol som v pivnici, šiel som na dvor a keď som prišiel k prístavku videl som bývalého zaťa ako kolom vypačuje dvere na kôlni. Odsotil ma k müru a ja som mu povedal, aby počkal, že mu odomknem. Odomkol som a on povedal, že prišiel pre šrotár, tak som mu povedal, že ak má úctu k nebohému otcovi, tak on mi vtedy dávno povedal, že šrotár urobil mne. On potom tahať šrotár aj s elektrickou šnúrou von, povedal som mu,

aby počkal, že ho odpojíme. Vtedy sa mi zdal ako nepríčetný, ja som keď neprestal, vzal sekeru a ten kábel odtiaľ. Zobral ho a dal si ho na príves. Šiel som do pivnice, on prišiel ku dverám, že chce dva demičóny, ja som mu ich podal a on si ich odniesol. Vzal ešte takú stoličku. Potom chcel ísť za mnou do pivnice, ale ja som zamkol a už som ho nepustil. On vykrikoval, že sme dcére nedali nič. Povedal som mu, aby išiel preč a on odišiel. V tej pivniči ma nenapadol, len ma pri tej kôlnej odsotil.“

Obvinený XXXXX následne uvádza: „Áno, ja rozpor vidím len v tom, že som tam zazvonil, môj syn vyšiel von, povedal som mu, aby zavolal starkého, aby mi otvoril kôlňu, že idem pre šrotár. Čakal som pri aute pred domom, tak asi pol hodinu, potom bývalý svokor prišiel so slovami a vzpaženými rukami a slovami: „ak Ti je pamiatka otca svätá“, ja som mu tie ruky chytí a potisol som ho k múru, neodsotil som ho. Nenapadal som ho, len som mu tie ruky, ktoré na mňa kládol, vzal a potisol som ho do zadu. Keď som si niesol ten šrotár do prívesu, povedal som mu, že si chcem vziať ešte 50 L demičón z pivnice a on povedal, že „poď dám Ti aj dva“. Keď som si demičóny postupne spred pivnice odniesol, on bol stále v pivniči, povedal som mu, nech mi dá ešte tú moju stoličku a on ju vyhodil a znútra zamkol dvere na pivniči. Je pravda, že som si ešte niečo chcel vziať a chcel som ísť do vnútra do domu, ale keď som zistil, že je zamknuté, tak som odišiel preč. Nikto ma nevyháňať z dvora.

Na otázku vyšetrovateľa PZ poškodený XXXXX uviedol: „to, že ma on odtisol je pravda a ostatné bolo tak ako hovorí. Ja som na neho z tej pivnice kričal, aby odišiel a on odišiel.

V priebehu vyšetrovania bol vypracovaný znalecký posudok vo veci vyšetrenia duševného stavu obvineného, podľa záverov ktorého obvinený trpí duševnou poruchou, a to bipolárnu afektívnu poruchou a touto trpel aj v čase spáchania skutku, kedy sa jednalo o fázu hypomanickú, pričom na túto poruchu je liečený od roku 2009. V čase činu obvinený nemohol náležite rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a nemohol svoje konanie náležite ovládať. Jeho rozpoznávacia schopnosť v čase činu bola narušená v miere podstatnej, blížiacej sa k hranici vymiznutia, a to vplyvom uvedenej fázy bipolárnej afektívnej poruchy a prítomného afektívneho stavu. Jeho ovládacia schopnosť bola narušená v miere podstatnej, pričom toto narušenie sa blížilo k hranici úplného vymiznutia ovládacích schopností. U Obvineného sa nejedná o závislosť na požívaní alkoholických nápojov alebo iných psychotropných látok. Obvinený t.č. vzhľadom k svojmu zdravotnému stavu chápe význam zmysel trestného konania. Z hľadiska aktuálneho duševného stavu, je pobyt obvineného na slobode relatívne nebezpečný pre riziko recidívy, resp. zhoršenia príznakov fáza (manickej ako aj depresívnej) bipolárnej afektívnej poruchy. Nie je možné predikovať, stanoviť prognózu vývoja a recidívy fáz uvedeného ochorenia. Vzhľadom k uvedenému, znalec navrhuje obvinenému nariadiť ochrannú psychiatrickú liečbu ambulantnou formou.

Znalec na svojich záveroch zotrval aj pri svojom výslchu dňa 12.02.2018, pričom zdôraznil, že bližšia špecifikácia, resp. kvalifikácia - stupeň zníženia rozpoznávacích a ovládacích schopností obvineného nie je možné stanoviť. Obvinený v čase spáchania skutku z praktického hľadiska nemohol rozpoznať nebezpečnosť svojho konania a nemohol toto konanie ovládať.

Prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b),

ods. 3 písm. a) Tr. zák. sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydlia iného alebo tam neoprávnene zotrva a takýto čin spácha prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a taký čin spácha voči chránenej osobe.

Chránenou osobou je v zmysle § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. rozumie osoba vyššieho veku.

Pojem chránenej osoby ako osoby vyššieho veku podľa § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák. je potrebné vyklaňať v zmysle ustanovenia § 127 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého sa osobou vyššieho veku na účely tohto zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

Pri hodnotení vykonaného dokazovania som vzala do úvahy aj obranu obvineného, ktorý počas celého trestného konania uvádza, že si k bývalému svokovi šiel len pre šrotár, ktorý je jeho vlastníctvom, čo prostredníctvom svojej bývalej manželky vopred avizoval. Vstup do dvora rodinného domu svojho bývalého svokra, kde predtým dlhodobo býval, nepovažoval za narušenie domovej slobody, nakoľko podľa jeho názoru si šiel len pre svoj majetok, čo bolo aj vykonaným dokazovaním potvrdené.

Popis skutku tak ako bol ustálený vykonaným dokazovaním, je diametrálne odlišný od okolností uvádzaných v trestnom oznámení, ktoré podal poškodený XXXXX s dlhším časovým odstupom dňa 15.07.2017 a výpovediach poškodených po začatí trestného stíhania.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie, je možné konštatovať, že v konaní obvineného absentuje úmysel dopustiť sa vyšetrovaného zločinu spočívajúcim v cieli neoprávneného vniknutia do obydlia (svoj príchod vopred avizoval prostredníctvom svojej bývalej manželky a po príchode k domu poškodeného zvonil a po vyjdení tam nachádzajúceho sa jeho syna, tohto požiadal, aby zavolał poškodeného, že si ide pre svoj šrotár). Nepotvrdilo sa ani násilné prekonanie prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, ani násiliu takého rozsahu, voči chránenej osobe, ako to má na mysli odsek 2 a 3 vyšetrovaného zločinu. Za daných okolností možno konštatovať, že nedošlo u obvineného XXXXX k takému konaniu v príčinnej súvislosti k škodlivému následku, ako má na mysli ustanovenie § 194 ods. 1, ods. 2, písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v prípade zločinu porušovania domovej slobody. Z tohto vyplýva, že nedošlo ani k naplneniu objektívnej stránky skutkovej podstaty tohto zločinu.

S prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a vyššie citované ustanovenia mám za to, že u obvineného nie sú dané dôvody pre vyvodenie trestno-právnej zodpovednosti, jeho konanie však môže byť posúdené ako priestupok podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v planom znení, pričom bude potrebné zaoberať sa aj splnením podmienok na postup podľa § 76 ods. 1 písm. e) predmetného zákona o priestupkoch.

Podľa § 214 ods. 1 Tr. por. prokurátor postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom, alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Z týchto dôvodov som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Petra Šimková
prokurátorka